

2016/0205(NLE)

8.12.2016

OPINIA

Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

dla Komisji Handlu Międzynarodowego

w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (10975/2016 – C8-0438/2016 – 2016/0205(NLE))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Georgi Pirinski

PA_Leg_Consent

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Wynik końcowy negocjacji w sprawie CETA musi się wyraźnie przekładać na tworzenie godnych miejsc pracy, wyważone podwyżki płac i większe możliwości dla przedsiębiorców. W kwestii tworzenia godnych miejsc pracy dowody empiryczne, których podstawą są realne modele, wskazują jednak co najwyżej na marginalny ogólny wzrost zatrudnienia w UE wynoszący nie więcej niż 0,018% w okresie wdrażania przewidzianym na 6–10 lat. Ponadto w ostatnich badaniach wykorzystujących takie modele przewiduje się rzeczywistą utratę 204 tys. miejsc pracy w całej UE, w tym 45 tys. we Francji, 42 tys. we Włoszech i 19 tys. w Niemczech. Co więcej, ocena skutków w kontekście zrównoważonego rozwoju z 2011 r. wskazuje na możliwość znacznych przesunięć sektorowych, co może prowadzić do wzrostu bezrobocia długoterminowego.

W odniesieniu do płac dane empiryczne wskazują na to, że umowa przyczyni się do pogłębienia różnic w zarobkach między pracownikami wykwalifikowanymi a niewykwalifikowanymi, a tym samym doprowadzi do większej nierówności i ostrzejszych napięć społecznych. Oprócz tego przewiduje się znaczące efekty redystrybucji w odniesieniu do dochodu narodowego, które w przypadku UE oznaczałyby wzrost rządu 0,66% na korzyść właścicieli kapitału i tym samym prowadziły do dalszej destabilizacji społecznej.

W umowie nie ma ani jednego rozdziału zawierającego konkretne środki wsparcia dla MŚP. W UE jest obecnie 20,9 mln MŚP (93% z nich zatrudnia mniej niż dziesięciu pracowników), ale tylko 619 tys. eksportuje poza granice UE. W warunkach liberalizacji, jakie powstaną w wyniku zawarcia CETA, takie MŚP będą musiały stawić czoła silnej konkurencji ze strony dużych północnoamerykańskich korporacji transnarodowych, co zagrozi istnieniu 90 mln miejsc pracy (67% całkowitego zatrudnienia) w tych MŚP;

Choć CETA zawiera specjalny rozdział poświęcony handlowi i pracy, między poziomem ochrony przewidzianej dla przedsiębiorców a poziomem ochrony interesów i praw pracowniczych istnieje wyraźna rozbieżność. Uprzywilejowany status przyznany inwestorom w postaci systemu standardów kontroli wewnętrznej bardzo wyraźnie kontrastuje z mechanizmem konsultacyjnym przewidzianym z myślą o ochronie interesów i praw pracowniczych.

Ponadto Kanada nie ratyfikowała jeszcze Konwencji nr 98 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych oraz nie posiada systemu sankcji na wypadek naruszenia praw i przepisów pracowniczych i socjalnych.

Udowodniono, że ułatwienia w handlu północ–północ prowadzą do przesunięcia handlu na niekorzyść handlu z krajami rozwijającymi się, w tym przypadku przede wszystkim afrykańskimi. Ma to szczególnie szkodliwe skutki, jeśli wziąć pod uwagę bezwzględną potrzebę dążenia do realizacji celów ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju do 2030 r., gdyż jest to jedyny sposób na przezwycięzenie pogłębiającej się nierówności między krajami rozwiniętymi a rozwijającymi się i przeciwdziałanie szybko rosnącej presji migracyjnej.

W dalszym ciągu utrzymują się poważne wątpliwości co do zgodności klauzuli dotyczącej standardów kontroli wewnętrznej i zasady tymczasowego stosowania z obowiązującym prawem UE.

Jest w związku z tym zmuszona zwrócić się do Komisji Handlu Międzynarodowego, aby odmówiła wyrażenia zgody na zawarcie tej umowy.

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Handlu Międzynarodowego, jako komisji przedmiotowo właściwej, o zalecenie Parlamentowi odmowy wyrażenia zgody na przyjęcie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony.

PROCEDURA W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

Tytuł	Zawarcie kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony
Odsyłacze	10975/2016 – C8-0438/2016 – COM(2016)0443 – 2016/0205(NLE)
Komisja przedmiotowo właściwa	INTA
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	EMPL 24.11.2016
Sprawozdawca(czyni) komisji opiniodawczej Data powołania	Georgi Pirinski 9.11.2016
Rozpatrzenie w komisji	29.11.2016
Data przyjęcia	8.12.2016
Wynik głosowania końcowego	+: 27 –: 24 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Laura Agea, Brando Benifei, Mara Bizzotto, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Czesław Hoc, Agnes Jongerius, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Marek Plura, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber, Jana Žitňanská
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Daniela Aiuto, Maria Arena, Georges Bach, Deirdre Clune, Karima Delli, Tania González Peñas, Edouard Martin, Evelyn Regner, Joachim Schuster, Monika Vana, Tom Vandenkendelaere, Flavio Zanonato, Gabriele Zimmer
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	John Stuart Agnew, Hannu Takkula